

Ομιλία Κ. Μίχαλου στην τελετή βράβευσης επιχειρήσεων

11.10.2017

«Ο θεσμός αυτός, δημιουργήθηκε πριν από δύο δεκαετίες, για να επιβραβεύσει την επιχειρηματική αριστεία και να αναδείξει τις αξίες της επιχειρηματικότητας: την τόλμη, τη δημιουργικότητα, το όραμα, την υπευθυνότητα. Την ικανότητα να κοιτάξεις μπροστά, να αγκαλιάζεις το καινούριο, να προσαρμόζεσαι και να εξελίσσεσαι, να αξιοποιείς, αλλά και να δημιουργείς ευκαιρίες.

Τα τελευταία χρόνια οι αξίες αυτές απέκτησαν νόημα, αποτελώντας δύναμη επιβίωσης για τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Επιχειρήσεις που απάντησαν στην κρίση με εξωστρέφεια και ευελιξία.

Επιχειρήσεις που τόλμησαν να αναλάβουν νέες πρωτοβουλίες και να δώσουν ζωή σε νέες ιδέες.

Επιχειρήσεις που δεν έπαψαν να στηρίζουν την εθνική οικονομία, την απασχόληση και την κοινωνία, στην πιο δύσκολη στιγμή.

Επιχειρήσεις που το ΕΒΕΑ στηρίζει και εκπροσωπεί με υπερηφάνεια και ευθύνη.

Θέλω να συγχαρώ θερμά τις επιχειρήσεις που βραβεύονται σήμερα, αλλά και όλες εκείνες που μας τίμησαν με τη συμμετοχή τους, αναβαθμίζοντας το κύρος του θεσμού και «δυσκολεύοντας» πραγματικά το έργο της αξιολόγησης.

Οι ιστορίες επιτυχίας που βρίσκονται πίσω από κάθε κατηγορία βραβείων επιβεβαιώνουν ότι η επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα έχει και παρόν και μέλλον. Ότι μπορεί και πρέπει να γίνει η κινητήριος δύναμη για τη μετάβαση της ελληνικής οικονομίας στην επόμενη ημέρα.

Οι συνθήκες για να προχωρήσει αυτή η προσπάθεια είναι σαφώς καλύτερες, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

Το 2017 θα έχουμε για μια ακόμη χρονιά πρωτογενές πλεόνασμα και θετικό ρυθμό ανάπτυξης.

Η αβεβαιότητα σε σχέση με τη θέση της χώρας μας στο ευρώ, έχει εκλείψει. Σημάδια βελτίωσης υπάρχουν σε πολλούς τομείς: στη βιομηχανική παραγωγή, στις εξαγωγές και στον τουρισμό, στην αντιμετώπιση της ανεργίας.

Όλα αυτά τα καλά μηνύματα, δείχνουν ότι μπορούμε πλέον να κοιτάζουμε μπροστά. Μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Δεν μπορούν όμως από μόνα τους να εξασφαλίσουν τη θετική πορεία της οικονομίας στο άμεσο μέλλον.

Και δεν μπορούν, γιατί εξακολουθεί να υπάρχει ένα μεγάλο αγκάθι. Η χαμηλή ανταγωνιστικότητα.

Η ελληνική οικονομία μπορεί να έχει επιτύχει δημοσιονομική εξυγίανση. Δεν έχει καταφέρει όμως να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά βασικά δομικά της προβλήματα.

Προβλήματα που αποτέλεσαν τη ρίζα της κρίσης και που εξακολουθούν να εμποδίζουν την πραγματική ανάκαμψη και ανάπτυξη.

Αναποτελεσματικός και δαπανηρός δημόσιος τομέας. Υψηλή φορολογία και ασταθές φορολογικό περιβάλλον. Χαώδες ρυθμιστικό περιβάλλον, που γεννά γραφειοκρατία και διαφθορά. Αδυναμία παραγωγής καινοτομίας. Περιορισμοί που εμποδίζουν την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Πριν από εννέα σχεδόν χρόνια, όλοι – εντός και εκτός Ελλάδας – μιλούσαν για την ανάγκη διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν όλες αυτές οι αδυναμίες.

Που βρισκόμαστε σήμερα;

Η Ελλάδα παραμένει στην ουρά των διεθνών κατατάξεων για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της. Και μάλιστα χάνοντας, αντί να κερδίζει θέσεις.

Στην έκθεση Global Competitiveness Report για το 2017 – 2018, η χώρα μας κατατάσσεται 87^η μεταξύ 137 χωρών, έχοντας μάλιστα υποχωρήσει κατά 1 θέση σε σχέση με την περασμένη χρονιά.

Στο δείκτη της Παγκόσμιας Τράπεζας για την ευκολία άσκησης της επιχειρηματικότητας, έχασε επίσης μια θέση το 2017. Κατατάσσεται 61^η παρουσιάζοντας τη χειρότερη επίδοση μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ.

Στην ετήσια μελέτη του Ινστιτούτου Fraser για την οικονομική ελευθερία, η Ελλάδα κατατάσσεται στην 116^η θέση ανάμεσα σε 159 χώρες.

Στην έκθεση του Οργανισμού Διεθνούς Διαφάνειας, η χώρα μας εμφανίζεται να έχει υποχωρήσει κατά 11 θέσεις το 2016, καταλαμβάνοντας την 69^η θέση στην κατάταξη.

Οι κατατάξεις αυτές έχουν σημασία. Γιατί αποτυπώνουν το περιβάλλον στο οποίο ασκείται η επιχειρηματική δραστηριότητα και τις δυνατότητες για την ανάπτυξή της. Και επιπλέον αποτελούν εργαλείο στα χέρια των σοβαρών επενδυτών, προκειμένου να αξιολογήσουν και να επιλέξουν προορισμούς για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων.

Οι απογοητευτικές επιδόσεις της χώρας μας σε θέματα ανταγωνιστικότητας, σε μια περίοδο μάλιστα όπου η ελληνική οικονομία έχει άμεση ανάγκη από νέα κεφάλαια, επενδύσεις και θέσεις εργασίας, δείχνουν ότι κάτι γίνεται λάθος όλα αυτά τα χρόνια.

Το λάθος είναι γνωστό. Και η ευθύνη γι' αυτό ανήκει τόσο στις ελληνικές κυβερνήσεις όσο και στους δανειστές.

Από την αρχή της κρίσης, αντί να δοθεί έμφαση στις μεταρρυθμίσεις, η χώρα μπήκε σε μια μέγγενη υπερφορολόγησης και λιτότητας, με μόνο κριτήριο την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων.

Από τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, όσες προχώρησαν, προχώρησαν με τα χίλια ζόρια. Με καθυστερήσεις, με παζάρια και εκπτώσεις. Και υπάρχουν ακόμη πολλές, που εκκρεμούν εδώ και χρόνια. Και επανεμφανίζονται κάθε φορά ως προαπαιτούμενα στην εκάστοτε αξιολόγηση.

Η αλήθεια είναι ότι όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, φοβήθηκαν τις δύσκολες μεταρρυθμίσεις.

Συμφώνησαν, αντίθετα, και επεδίωξαν σκληρούς δημοσιονομικούς στόχους, με ένα μείγμα πολιτικής που μπορεί μεν να έφερε, τελικά, πλεονάσματα, αλλά έφερε και βαθιά ύφεση. Κι ακόμα και τώρα που ελπίζουμε ότι η ύφεση αποτελεί παρελθόν, εξαιτίας του ίδιου μείγματος, καθυστερούμε να δούμε ανάπτυξη.

Και θα καθυστερήσουμε πολύ ακόμη φοβάμαι, όταν:

- Η Ελλάδα έχει έναν από τους υψηλότερους εταιρικούς φορολογικούς συντελεστές μεταξύ των χωρών – μελών του ΟΟΣΑ και τον υψηλότερο μεταξύ των ανταγωνιστικών χωρών της ευρύτερης περιοχής.
- Όταν έχουμε μέσα σε 4 χρόνια πάνω από 80 νόμους, με αλλαγές στο φορολογικό καθεστώς.
- Όταν οι ετήσιες καθαρές αποδοχές 25.000 χιλιάδων για έναν εργαζόμενο, στοιχίζουν 43.000 στον εργοδότη.
- Όταν για μια μεταβίβαση ακινήτου απαιτούνται από 10 δικαιολογητικά ως και 22 δικαιολογητικά.
- Όταν σταματούν επενδύσεις γιατί δεν υπάρχει ακόμη ολοκληρωμένος και σαφής χωροταξικός σχεδιασμός με κωδικοποίηση των επιτρεπόμενων χρήσεων γης
- Όταν η διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης είναι τόσο αργή που αγγίζει τα όρια της αρνησιδικίας.
- Όταν οι Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις που αποτελούν το 99,8% των ελληνικών επιχειρήσεων, αδυνατούν να αντλήσουν κεφάλαια για επενδύσεις.
- Όταν το κόστος της ενέργειας στη βιομηχανία, αγγίζει το 40% του συνολικού κόστους παραγωγής σε ορισμένους κλάδους.
- Όσο τα πανεπιστήμια της χώρας παραμένουν δέσμια του κρατικού και κομματικού εναγκαλισμού, αντί να βρίσκονται σε διάλογο με την αγορά και με τον κόσμο της παραγωγής.

Μετά από 9 χρόνια θυσιών, οι πολίτες αυτής της χώρας περιμένουν πλέον, να δουν μια άσπρη μέρα.

Πλήρωσαν εξοντωτικούς φόρους και υπέστησαν περικοπές, στην υγεία, στην πρόνοια, στην παιδεία, στο όνομα της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Δέχθηκαν μειώσεις στους κατώτατους μισθούς, στο όνομα της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας.

Τώρα, ακούνε για πλεόνασμα και για θετικό ρυθμό ανάπτυξης. Και ελπίζουν ότι οι θυσίες τους θα αρχίσουν να πιάνουν τόπο.

Θα το επαναλάβω, λοιπόν, όσο πιο ξεκάθαρα γίνεται: καμία θυσία δεν θα πιάσει τόπο, αν η ελληνική οικονομία δεν αρχίσει να αναπτύσσεται με ταχείς ρυθμούς.

Η οικονομία δεν θα αναπτυχθεί αν δεν προσελκύσει κεφάλαια και επενδύσεις.

Κεφάλαια και επενδύσεις δεν θα έρθουν, αν δεν βελτιωθεί πραγματικά η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και το περιβάλλον άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Τώρα, μετά από 9 χρόνια κρίσης, πρέπει να υπάρξουν πόροι για την αποκατάσταση του κοινωνικού ιστού.

Πρέπει να αντιμετωπιστεί η ακραία φτώχεια, που έχει τυλίξει ένα μεγάλο μέρος των συμπολιτών μας.

Πρέπει να στηριχθούν οι άνεργοι και οι οικονομικά αδύναμοι.

Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει με τα περισεύματα ενός πρωτογενούς πλεονάσματος, που προκύπτει από την υπερφορολόγηση.

Ούτε με επιδοτούμενες θέσεις εργασίας στο δημόσιο.

Ο μόνος τρόπος για να φθάσουν περισσότεροι πόροι στην κοινωνία, είναι να παραχθούν μέσω της ανάπτυξης.

Να παραχθούν μέσα από νέες επενδύσεις και δραστηριότητες, που θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και εισοδήματα, αυξάνοντας παράλληλα τη φορολογική ύλη και τα έσοδα του ασφαλιστικού συστήματος.

Θα παραχθούν πόροι, μέσα από τις εξαγωγές περισσότερων και υψηλότερης αξίας προϊόντων και υπηρεσιών.

Πριν από ένα μήνα περίπου, από το βήμα της ΔΕΘ, ακούσαμε τον πρωθυπουργό και τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, να τονίζουν την ανάγκη προσέλκυσης επενδύσεων, για να μπορέσει η χώρα να βγει από την κρίση.

Το γεγονός ότι υπάρχει πολιτική σύγκλιση σε αυτό το θέμα, είναι σαφώς ευχάριστο.

Πέρα από τα λόγια όμως, χρειάζονται και πράξεις. Αν θέλετε να φέρετε επενδύσεις, θέσεις εργασίας και ανάπτυξη στη χώρα, οι προτεραιότητες είναι ξεκάθαρες:

- Μειώστε τη φορολογία και τις ασφαλιστικές εισφορές
- Ολοκληρώστε τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, τώρα.
- Τολμήστε τη ριζική αναμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης
- Αντιμετωπίστε την πολυνομία και την κακονομία, τώρα.
- Δώστε στη Μικρομεσαία Επιχείρηση εργαλεία και κίνητρα για να επενδύσει στην καινοτομία και στην εξωστρέφεια.

- Τολμήστε να απαλλάξετε τα πανεπιστήμια από το κρατικό μονοπώλιο, ανοίξτε δρόμους συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα, για την χρηματοδότηση της έρευνας και την αξιοποίηση της καινοτομίας.

Για όλα τα παραπάνω ζητούμενα, το ΕΒΕΑ έχει καταθέσει συγκεκριμένες και εφαρμόσιμες προτάσεις. Είμαστε πρόθυμοι και να τις επαναλάβουμε και να τις συζητήσουμε και να στηρίξουμε την εφαρμογή τους.

Η προσπάθεια που έγινε, με κόπους και θυσίες από όλους τους Έλληνες, τα προηγούμενα χρόνια, κρίνεται τώρα.

Τώρα κρίνεται το αν θα καταφέρουμε κάνουμε το απαραίτητο άλμα μπροστά - το άλμα που θα μας επιτρέψει να επουλώσουμε τις πληγές της κρίσης -

Ή αν θα συμβιβαστούμε με μια οικονομία που φυτοζωεί, λίγο πάνω από το όριο της ύφεσης.

Οι επιχειρήσεις που βρίσκονται σήμερα εδώ και χιλιάδες άλλες, που αγωνίζονται καθημερινά, σε κάθε σημείο της Ελλάδας, δείχνουν ότι μπορούμε να κερδίσουμε το στοίχημα.

Και τις καλώ από αυτό το βήμα, με τη συμμετοχή και τη φωνή τους, να δυναμώσουν το κοινό μας μήνυμα:

Δώστε στις ελληνικές επιχειρήσεις την ευκαιρία να γίνουν περισσότερες. Να γίνουν καλύτερες. Να δημιουργήσουν περισσότερο εθνικό πλούτο. Να στηρίξουν την αναγέννηση της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας».